

Sygn. akt IV U 464/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 lutego 2015r. w S.

odwołania D. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 21 marca 2014r., Nr (...)

w sprawie D. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 464/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z (...). Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił D. S. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczona nie udowodniła, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnęła 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresu pracy w Fabryce (...) w G. od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 1998r., gdyż wystawione przez pracodawcę świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 9 listopada 2001r. nie spełnia warunków formalnych. Przywołane w świadectwie uregulowanie rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1982r. (załącznika do tego rozporządzenia) dotyczy bowiem służby zdrowia i opieki społecznej.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła D. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że w Fabryce (...) w G. pracowała w warunkach szkodliwych dla zdrowia w dziale galwanizerni, co potwierdzą wskazani świadkowie (odwołanie k.1).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.6-7).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona D. S. w dniu (...)rok życia. W dniu 24 lutego 2014r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 24 lutego 2014r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczona udowodniła staż ubezpieczeniowy w wymiarze 20 lat, 2 miesiące i 19 dni, z czego okresy składkowe wynoszą 20 lat i 23 dni, a okresy nieskładkowe 1 miesiąc i 26 dni. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczona nie udowodniła 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy nie uwzględnił załączonego przez ubezpieczoną świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 9 listopada 2001r. (na k.8 akt emerytalnych), gdyż przywołany w tym świadectwie wykaz A dział XII poz.6 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, dotyczy pracy w służbie zdrowia i opiece społecznej. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 15 lat, decyzją z 21 marca 2014r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej przyznania emerytury (decyzja z 21 marca 2014r. k.28 akt emerytalnych).

Ubezpieczona była zatrudniona w Fabryce (...) w G. w okresie od 1 lipca 1981r. do 31 grudnia 2001r. w pełnym wymiarze czasu pracy (świadectwo pracy z 31 grudnia 2001r. k.7 akt emerytalnych).

Przez cały okres zatrudnienia ubezpieczona pracowała na stanowisku laboranta chemicznego w dziale galwanizerni (umowa o pracę z 1 lipca 1981r. na 3-miesięczny staż pracy, a następnie na czas nieokreślony k.8 akt osobowych). Powyższa fabryka produkowała tranzystory, przetwornice, które zmieniały napięcie prądu. W dziale galwanizerni produkowana aparatura była pokrywana powłokami antykorozyjnymi. Następowo to w ramach tzw. kąpeli chromowych, cynkowych, niklowych i innych. Kąpiel przygotowywał galwanizer wg ustalonego z góry składu poprzez rozpuszczenie potrzebnych komponentów w wodzie. Ubezpieczona jako laborant chemiczny co najmniej raz dziennie pobierała próbki z kąpeli w celu oznaczenia ich składu chemicznego. W oparciu o wyniki przeprowadzanych przez nią pomiarów - w razie potrzeby do kąpeli dodawano brakujące składniki. W obecności ubezpieczonej oraz jeszcze jednej osoby galwanizer pobierał z magazynu składniki potrzebne do uzupełnienia kąpeli. Oprócz analizy kąpeli galwanicznych ubezpieczona pobierała również próbki kąpeli do mycia przed położeniem lakierów. Ponadto w późniejszym okresie oznaczała również składniki farb wykorzystywanych do nadruków poligraficznych. Analizy pobranych próbek ubezpieczona przeprowadzała w oddzielnym pomieszczeniu laboratorium. Oznaczenie składu poszczególnych kąpeli zajmowało kilka godzin i obejmowało kilka etapów. W okresie zatrudnienia pracodawca wypłacał ubezpieczonej tzw. dodatek szkodliwy (zeznania świadków: A. Ś. k.15v-16 – nagranie od minuty 19 do 24 i Z. P. k.16 – nagranie od minuty, zeznania ubezpieczonej k.16-16v – nagranie od minuty 37 do 40 i k.15v-16 – nagranie od minuty 1 do 10, listy płac ubezpieczonej za 1998r. z wyszczególnionym dodatkiem szkodliwym – w kopercie na k.14 oraz karty zarobkowe za lata 1982-1997 – w aktach osobowych)

Ubezpieczona nie przystąpiła do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.13 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie D. S. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U.z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego

wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 20 lat kobieta), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczona spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało bowiem, że ubezpieczona osiągnęła wymagany ustawą wiek oraz spełniła przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że decyzja organu rentowego o odmowie ubezpieczonej prawa do emerytury jest prawidłowa. Ubezpieczona nie legitymuje się bowiem 15-letnim okresem pracy w szczególnych warunkach. Należy podkreślić, że katalog prac zaliczanych do prac w szczególnych warunkach reguluje wyczerpująco załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Załącznik składa się z wykazu A i B, które zawierają zamknięte katalogi rodzajów pracy zaliczanych do pracy w szczególnych warunkach. Aby stwierdzić, że osoba ubiegająca się o emeryturę wykonywała pracę w szczególnych warunkach praca ta musi być uwzględniona w powyższym katalogu. Do zakwalifikowania określonej pracy do pracy w szczególnych warunkach nie jest wystarczające, aby praca wykonywana była w tzw. warunkach szkodliwych (uprawniających w trakcie zatrudnienia do dodatku szkodliwego), gdyż pojęcie pracy w szczególnych warunkach nie jest tożsame z pojęciem pracy w warunkach szkodliwych. Do uznania pracy za pracę w szczególnych warunkach niewystarczające jest również wykazanie, że praca wykonywana była w warunkach (chodzi o środowisko pracy) zbliżonych, a nawet takich samych jak w przypadku osób, których praca zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach.

Nie ulega wątpliwości, że przedłożone przez ubezpieczoną świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach nie mogło być uwzględnione, gdyż jak zauważył organ rentowy wskazuje ono na wykonywanie przez ubezpieczoną pracy, o której mowa w wykazie A dział XII poz.6 ,tj. pracy wykonywanej w dziale: służba zdrowia i opieka społeczna i polegającej na pobieraniu prób i pomiarach w warunkach i na stanowiskach pracy szkodliwych dla zdrowia, wykonywanych przez personel stacji sanitarno-epidemiologicznych oraz laboratoriów środowiskowych. Tymczasem ubezpieczona nie była zatrudniona ani w stacji sanitarno-epidemiologicznej, ani w opiece społecznej. W ocenie Sądu biorąc pod uwagę rodzaj aparatury produkowanej przez firmę (...) (transformatory, przetwornice, które wytwarzane są ze stali) wykazu prac w szczególnych warunkach, które mogłyby mieć odniesienie do ubezpieczonej należy poszukiwać w dziale III wykazu A załącznika do w/w rozporządzenia w tytule: prace różne w hutnictwie i w przemyśle metalowym. W dziale tym pod pozycją 76 wykazane są: prace w hartowniach i wytrawialniach, praca ocynkowaczy, ocynowaczy, kadmowaczy oraz galwanizerów – cynkiem, miedzią, chromem, kadmem i nikiem. Przepis ten nie wskazuje pracy laboranta chemicznego w procesie galwanizacji. Również posiłkowo stosowany wykaz stanowisk zawarty w zarządzeniu resortowym nr 9 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z 1 sierpnia 1983r. w sprawie wykazu stanowisk pracy w zakładach pracy nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach uprawniające do wcześniejszego przejścia na emeryturę (Dz.Urz. MB z 1983r., Nr 3, poz.6) pod pozycją 76 nie wymienia stanowiska laboranta. Wymienia natomiast stanowisko galwanizera oraz ustawiacza – konserwatora kąpeli galwanicznych (osoby przygotowującej kąpiel galwaniczną). Praca laboranta chemicznego przeprowadzającego analizy składu chemicznego kąpeli nie odpowiada tego rodzaju pracy. Analiza działu IV wykazu A w/w załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., odnoszącego się do pracy w przemyśle chemicznym pokazuje, że praca ubezpieczonej nie odpowiada również wymienionym tam rodzajom prac (pracom przy produkcji wymienionych

związków chemicznych i innych produktów z wykorzystaniem związków chemicznych). Wreszcie, w ocenie Sądu należało ustalić, czy pracy, którą wykonywała ubezpieczona nie należy zaliczyć do pracy, o której mowa w dziale XIV poz.24 wykazu A załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów ,tj. kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozoru inżynierjno-technicznego na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. I tak analizując dokonane w sprawie ustalenie Sąd doszedł do przekonania, że pracy wykonywanej przez ubezpieczoną nie można zaliczyć do kontroli międzyoperacyjnej, czy też kontroli jakości produkcji i usług na w/w oddziałach i wydziałach. Praca ubezpieczonej – wyniki jej pracy ,tj. wyniki przeprowadzanych przez nią analiz chemicznych były wykorzystywane w procesie produkcji – służyły ustaleniu prawidłowego składu chemicznego kąpeli galwanicznych, czyli kąpeli, w których produkowana w fabryce aparatura uzyskiwała odpowiednie powłoki antykorozyjne. Praca ubezpieczonej była pracą pomocniczą dla produkcji, ale nie można uznać, aby w ten sposób ubezpieczona sprawowała kontrolę międzyoperacyjną, czy też kontrolę jakości produkcji. Poza tym jak ustalono większość czasu pracy ubezpieczona spędzała w wydzielonym pomieszczeniu laboratorium przeprowadzając analizy, a nie na hali, gdzie odbywał się proces galwanizacji.

Reasumując uznać należało, że ubezpieczona nie legitymuje się 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach, a zatem nie spełnia wszystkich przesłanek do nabycia emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Odwołując się do wcześniejszych rozważań podkreślić należy, że podnoszone przez ubezpieczoną okoliczności ,tj. fakt otrzymywania tzw. dodatku szkodliwego, czy też przechodzenia badań lekarskich analogicznych jak galwanizerzy, nie uzasadniają same w sobie uznania, że praca ubezpieczonej wykonywana była w szczególnych warunkach. Mając na uwadze powyższe Sąd na podstawie art.477.14§1 kpc odwołanie ubezpieczonej oddalił.